

MINISTER PRZEDSIĘBIORCZOŚCI
I TECHNOLOGII

Warszawa, sierpnia 2018 r.

DIN-IV.0220.38.2018 DIN-IV.0220.38.2018

Pan
Henryk Kowalczyk
Minister Środowiska

Szanowny Panie Ministrze,

nawiązując do przekazanego w ramach uzgodnień międzyresortowych projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wysokości stawek zabezpieczenia roszczeń (pismo z 2 sierpnia br.; DP-WL.0230.55.2018.MR), przedstawiam stanowisko.

Delegacja do wydania rozporządzenia mówi o kompetencji dla ministra właściwego do spraw środowiska do określenia wysokości stawek zabezpieczenia roszczeń za Mg magazynowanych odpadów, kierując się właściwościami odpadów, kosztami ich usunięcia oraz kosztami usunięcia negatywnych skutków w środowisku. Tymczasem uzasadnienie i Ocena Skutków Regulacji (OSR) do projektu rozporządzenia nie odnoszą się do reprezentatywnych szacunków kosztów usunięcia odpadów oraz kosztów usunięcia negatywnych skutków w środowisku. Mowa jest jedynie, że w niektórych przypadkach usuwania odpadów lub likwidacji bomb ekologicznych wykorzystywane były środki NFOSiGW w średniej wysokości 1500 zł. za tonę odpadów. Tak ogólne odniesienie się do kosztów gospodarowania odpadami poddaje w wątpliwość zgodność projektu rozporządzenia z delegacją do jego wydania. W związku z powyższym, konieczne jest uzupełnienie uzasadnienia oraz OSR o powyższe szacunki w odniesieniu przynajmniej do podstawowych rodzajów odpadów wyszczególnionych w projekcie rozporządzenia. Ponadto, w celu pełnej zgodności rozporządzenia z delegacją analiza taka powinna uwzględniać ewentualne różne koszty w odniesieniu do działalności wytwórców odpadów i do podmiotów wyłącznie zbierających i przetwarzających odpady.

Uzasadnienie i OSR do projektu rozporządzenia wskazują ponadto na brak skutków projektowanych przepisów na przedsiębiorców. Natomiast z informacji przekazanych przez przedstawicieli niektórych sektorów gospodarki, wejście w życie rozporządzenia powodować może poważne, negatywne obciążenia finansowe dla przedsiębiorców. Sama kwota zabezpieczenia roszczeń w branży zagospodarowania olejami przepracowanymi szacowana jest na 20 mln zł., a w branży papierniczej na 100 mln zł. Konieczne jest zatem uzupełnienie OSR w rubryce dot. wpływu na gospodarkę.

Ponadto, wydaje się, że zawarte OSR zdanie „projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, gdyż stanowi jedynie określenie układu graficznego przepisów (...)” nie odnosi się do projektowanego rozporządzenia. Dodatkowo, należy podkreślić, że rozporządzenie będzie oddziaływać na małych i średnich przedsiębiorców, zajmujących się gospodarką odpadami, w tym specyficznymi rodzajami odpadów jak np. pojazdy wycofane z eksploatacji.

Przygotowując przedmiotowe rozporządzenia należy ponadto mieć na uwadze cele związane z wdrożeniem w Polsce gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ). W szczególności nowe przepisy nie powinny zniechęcać przedsiębiorców gospodarujących odpadami od prowadzenia działalności polegającej na zbieraniu odpadów. Może mieć to doprowadzić do sytuacji, w której podmiotom takim nie będzie opłacało się magazynować odpadów w celu przekazania ich do najbardziej wydajnych instalacji recyklingu. Stoi to w sprzeczności z koniecznością minimalizacji ilości wytwarzanych odpadów oraz maksymalizacji odzysku surowców ze źródeł wtórnych, co zostało wskazane chociażby w opublikowanym na stronie Ministerstwa Środowiska projekcie „Polityki Surowcowej Państwa”.

Odnosząc się do konkretnych rodzajów odpadów wyszczególnionych w projekcie rozporządzenia, krytycznie należy odnieść się do stawki 1500 zł za tonę każdego odpadów niebezpiecznych niezależnie od ich

rodzajów. Specyfika oraz obecnie już obowiązujące wymagania dla niektórych odpadów niebezpiecznych sprawiają, że nie powinno się w jednakowy sposób traktować wszystkich odpadów. Jako przykłady można wskazać pojazdy wycofane z eksploatacji, akumulatory samochodowe czy zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny. Zbyt wysoka wartość zabezpieczenia roszczeń może spowodować rozwój szarej strefy i utrudnić prowadzenie legalnej działalności gospodarczej zagospodarowania wskazanych powyżej odpadów.

Ponadto, jeżeli chodzi o stawkę zabezpieczenia roszczeń dla odpadów metali, analiza gospodarowania takimi odpadami może prowadzić do wniosku, że powinna ona wynosić zero złotych, co wynika ze sposobów zbierania i zagospodarowania takich odpadów, wysoką wartością handlową surowca oraz faktem, że porzucenie odpadów metali właściwie w gospodarce nie występuje.

Z poważaniem,

MINISTER

z up.

Mariusz Haładyj
Podsekretarz Stanu

(podpisano elektronicznie)